

மனித வாழ்வியலில் கடமையுணர்வு - பகவத்கீதையை

சிறப்பாதாரமாகக் கொண்ட ஆய்வு”

சோ. ஜெகநாதன்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் (மெய்யியல்)

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

E- Mail : jeganathans@esn.ac.lk

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மெய்யியலின் முக்கியமான பிரிவாக அமையும் ஒழுக்கவியல் மனித வாழ்வியலுக்குச் சவாலாக அமையும் பல விடயங்களில் கரிசனை செலுத்துகிறது. அந்த வகையில் மனித வாழ்வியலோடு சம்பந்தப்பட்ட கடமையுணர்வு பற்றியும் ஆய்வும் அதன் ஏற்புடமை பற்றியும் கூறும் ஒழுக்கவியலின் கருத்துக்களை பகவத்கீதையோடு தொடர்புபடுத்தி இங்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. வாழவேண்டிய வாழ்கையோடு போராடவேண்டிய ஒரு பொறுப்புள்ள மனிதனுக்கு கூறப்பட்டதே கீதை. நமது கடமைகளை உரிய விதிகளுடன் செய்து நிறைவான வாழ்க்கை வாழ கிதையில் கர்மயோகம் வழிகாட்டுகிறது. ஒவ்வொருவரும் வேத சாஸ்திரங்களில் தமக்கென்று விதிக்கப்பட்டுள்ள கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் எனக் கூறும் கர்மயோகத்தில் இரண்டு கடமைகள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒன்று பலனை எதிர்பார்த்துச் செய்தல் மற்றையது பலனை எதிர்பார்க்காமல் செய்தல். இவற்றில் பலனை எதிர்பார்க்காமல் செய்தலே சிறந்தது என்ற அடிப்படையில் “கடமையை செய் பலனை எதிர்பாராதே” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.. இவ்வுலகில் மனிதர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய பல கடமைகள் உள்ளன. ஆனால் கடமைகள் இன்றைய சமுதாயத்தில் திரிபடைந்த நிலையிலும் அழிவுப்பாதையிலும் காணப்படுகின்றன. இக்கடமைகள் யாவும் பல்வேறு விதிமுறைகளுடன் செய்யப்படவேண்டும். அந்த விதிமுறைகள் மீறப்படுகின்றபோது அவர்கள் தாம் மேற்கொள்ளவேண்டிய கடமையிலிருந்து தவறுகின்றனர். இந்த நிலையானது பொதுநல சமுதாயம் உருவாவதற்கு தடையாக அமைகின்றது. கீதையில் கர்மயோகத்தின் வாயிலாகச் செயல்களை செய்கின்ற ஆற்றலை தூண்டுகின்ற போதனைகள் சமகால மனிதனை வழிப்படுத்த ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகின்றது என்பதை ஒப்பீடு, பகுப்பாய்வு, விமர்சனம் முதலான முறையியல்களினூடாக ஆராய இந்த ஆய்வு முனைகின்றது.

திறவுச்சொற்கள் : ஒழுக்கவியல், கர்மயோகம், கடமை, மெய்யியல்

அறிமுகம்

இந்திய மெய்யியல் சிந்தனை மரபு நீண்டகால வரலாற்றை கொண்டது. இத்தகைய வரலாற்றில் பல நூல்கள் தோற்றம் பெற்றன. ஒவ்வொரு நூல்களும் மனித வாழ்க்கைக்கு தேவையான விடயங்கள் பற்றியும் மனிதன் எவ்வாறான வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்பது பற்றியும் அவனது கடமை, ஒழுக்கம், பொறுப்புகள் என்பவற்றை பல நூல்களில் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது. கிருஸ்ணரால் போதிக்கப்பட்டதாக கூறப்படும் பகவத்கீதை கர்மயோகம், ஞானயோகம், பக்தி யோகம் என்ற முப்பெரும் பிரிவுகளினுடாக கடமை, அறிவு, இறைவனை சரணடையும் வழி என்ற உயரிய கருத்துக்களை மிகவும் நேர்த்தியாகவும் திறம்படவும் முழுமை பெற்ற வகையிலும் பூரமாகவும் எடுத்துரைக்கின்றது.

இந்திய மெய்யியலில் கடமையுணர்வு என்ற எண்ணக்கரு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தோற்றம் பெற்றது. பகவத்கீதையிலும் இது சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. மதத்தின் அடிப்படையாக திகழ்பவை வேதங்கள் அவற்றிக்கு மணிமகுடமாக திகழ்பவை உபநிஷதங்கள். உபநிஷதங்களின் சாரமாக கருதப்படுவது பகவத்கீதை. மனிதன் பிறந்தது தொடக்கம் இறக்கும் வரைக்கும் மெய்யியல் உலகிலே வாழ்ந்து கொண்டு கர்ம காரியங்களை ஆற்றுகின்றான். கடமைகளிலிருந்து விலகாதவனாக இருக்கின்றான். கடமை என்பது பொதுவாக அல்லது குறிப்பிட்ட சில சூழ்நிலைகள் ஏற்படும் போது செய்வதாக ஏற்றுக்கொள்கின்ற அல்லது செய்வதற்கு எதிர்பார்கின்ற ஒரு விடயமாகும். ஒருவரை ஒருவர் மதிக்கின்ற ஒரு பண்பாட்டு கடமையானது நன்னெறி அல்லது ஒழுக்க முறமையிலிருந்து உருவாகலாம். கடமைகளைச் செய்கின்றபோது சில வேளைகளில் சொந்த நலன்களை தியாகம் செய்யவேண்டி ஏற்படும். கீதையில் கர்மயோகத்தின் மூலம் செயல்களை செய்கின்ற ஆற்றலை தூண்டுகின்ற போதனைகள் சமகால மனித வாழ்வியலை வளம்படுத்த ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகின்றது.

உண்மையை கண்டறியும் அறிவு பூர்வமான மெய்யியலில் ஸ்ரீகிருஸ்ணரின் கீதையின் கர்மயோக பிரிவின் உபதேசம் அனைவரையும் வழிநடத்துவதாக அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீகிருஸ்ணர் கூறுகின்ற செயலின் இறுதிநிலை செயலை யோகமாக செய்து தெய்வீக நிலையை அடைதற்கும். இவர் கீதையில் கூறிய கர்மயோகக் கருத்துக்களை வாழ்க்கையில் பிரயோகித்து பார்க்கும்போது அதன் பயனை அடைந்து கொள்ளலாம். கீதையைப் படிப்பதற்கும் கேட்பதற்கும் இனிமையாக இருந்தாலும் இதனை நமது வாழ்வில் பிரயோகிக்கும் போது அதன் மகிமையை உணரலாம். இத்தகைய வாழ்வில் கடமைகளை திறம்பட வெளிப்படுத்தி நிற்பதே பகவத்கீதையின் கர்மயோகப் பகுதியாகும். கர்மயோகத்தின் மூலம் செயல்களை செய்கின்ற ஆற்றலை தூண்டுகின்ற போதனைகள் சமகால மனிதனை வழிப்படுத்த ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகின்றது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கீதையில் கடமையுணர்வு பற்றிய சிந்தனை

கடமையுணர்வு பற்றிய சிந்தனையில் கீதை இரு விடயங்களை முதன்மைப்படுத்துகிறது. ஒன்று புலனடக்கம் - புலன்கள் இயல்பாகவே புறப்பொருட்களை நாடுமாறு படைக்கப்பட்டுள்ளன. அதனை ஆன்மாவை நாடுமாறு செய்வதே புலனடக்கமாகும். மற்றையது பற்றின்மை - நமது முழு ஆற்றலுடன் இடைவிடாமல் செயல்புரிய வேண்டும். செயல் எதுவாயினும் நமது முழுமனதையும் அதில்செலுத்த வேண்டும். செயல் புரிவதிலிருந்து எந்த காரணமானாலும் மனம் விலகிச் செல்ல இடம்கொடுக்க கூடாது. இத்தகைய இரண்டு நிலைகளையும் உடையவன் சிறந்தவன் எனக் கூறப்படுகின்றது. பகவான் வேலை செய்யாமல் இருப்பதைவிட வேலை செய்வது சிறந்தது என்றார். ஏனெனில் வேலை செய்யாமல் இருந்தால் சொந்த உடலை பேணவது கூட முடியாமல் போகும். எனவே அன்றாட கடமைகளைச் செய் என்றார். செயலை வேள்வியாக செய்யாததினால்தான் இந்த உலகம் செயல்களில் கட்டுண்டு கிடக்கின்றது. அதனால் திறம்பட வேலை செய்ய வேண்டும் என ஸ்ரீபகவான் கூறினார்.

கீதை பலனை எதிர் பார்க்காமல் கடமையை செய்தலே சிறந்தது எனக்கூறுகின்றது. “கடமையை செய் பலனை எதிர்பாராதே” ஆகவே கர்ம யோகம் என்பது வெறுமனே கடமைகளை செய்வது மட்டுமல்ல அதனால் கிடைக்கும் பலனானது கிருஸ்ணனுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் இல்லாவிடில் அது யோகமாக அமையாது.

“யஜ்ஞார்த்தாத் கர்மணோ
ன்யத்ரலோகே கர்ம பந்தன
தத் அர்தம் கர்ம கௌந்தேயமுத்த
ஸங்க ஸமாசர” (பகவத்கீதை 3.9)

இச்சலோகமானது “குந்தியின் மகனே செயலை வேள்வியாக செய்யவேண்டும் அவ்வாறு செய்யாததால்தான் இந்த உலகம் செயல்களில் கட்டுண்டு கிடக்கின்றது. அதனால் பற்றற்று திறம்பட வேலைசெய்” என்று எடுத்துரைக்கின்றது. (ஆசுதோஷானந்தர்.2001:138). அதாவது கடமைகள் விஷ்ணுவிற்கு அர்பணமாகச் செய்யப்பட வேண்டும். ஆகவே பலனை எதிர்பார்காமல் கடமையாகச் செய்தல் வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்துகின்றது.

பலனில் பற்றை விட்டு நிலைத்த திருப்தி உடையவனாய் எதனையும் சாராதவனாய் இருக்கின்ற ஒருவன் செயலில் ஈடுபட்டாலும் அவன் எதனையும் செய்தவன் ஆக மாட்டான். ஆசையற்ற மனத்தையும் உடம்பையும் கட்டுப்படுத்திய உடமைகளை விட்ட ஒருவன் உடம்பால் செயல்களை செய்வதால் அவன் பாவத்தை அடைவதில்லை. இத்தகைய நிலையானது மனம் எதிலும் சம்பந்தப்படாமல் தனித்து நிற்கின்றது. செய்கின்ற வேலையின் பலனில் அவனுக்கு பற்றில்லை. இவ்வாறு பற்றின்றிச் செய்யப்படும் கடமை புண்ணிய பலன்களைத் தருவதோடு பிறவிக்குக் காரணமாக அமையாது. கடமைகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டு முற்றிலும் இறை நினைவில் ஆழ்ந்து வாழ்வது என்பது மிகச்சிலரின் வாழ்க்கையில் மட்டுமே நடைபெறக்கூடியது.

மனிதர்கள் பெரும்பாலானோர் இந்த பாதையில் ஈடுபட்டால், துக்கம், சோம்பல், தாமோ குணத்திலே ஆழ்ந்துவிட நேரிடும். எனவே செயலில் ஈடுபடுவதாகிய கர்மயோக பாதையை பின்பற்றுவது நல்லது எனக் கூறப்படுகின்றது.

மனித வாழ்வியலில் கடமையுணர்வுக்கான சவால்கள்.

மனித வாழ்க்கையானது தற்செலாக ஏற்பட்டது அல்ல. அது ஒரு விபத்தும் அல்ல. அது இயற்கையின் நியதி. அற்புதமான ஆற்றல் மிக்க புலன்களுடனும் பொறிகளுடனும் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைய சமுதாயத்தின் கடமையுணர்வு எவ்வாறு இருக்கின்றது என்று ஆராய்ந்தால் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னர் உலகில் ஏற்பட்ட சமூக விஞ்ஞான வளர்ச்சி நாகரிகமானது மனித கடமைகளை மாசுபடுத்தியதாக அமைத்துவிட்டது என்றே கூறலாம். பல மனிதர்களுடைய மனமானது இன்று குழம்பிய நிலையில் காணப்படுகின்றது. இனவாதிகளும் அவர்களுடைய செயற்பாடுகளும் சமூக நல்லிணக்கத்தை ஆபத்துக்குள் தள்ளிவிட்டன. சமகால புதிய தலைமுறைகளின் செயற்பாடுகள் ஆபத்தின் எல்லைக்கு இழுத்து சென்றுள்ளது.

விபத்தில் ஒருவன் சாலையில் அடிபட்டு கிடந்தாலும் பசியால் ஒருவர் வீதியில் பரிதவித்து கெண்டிருந்தாலும் உதவி கேட்டு ஒருவர் கதறிக்கொண்டிருந்தாலும் கண்முன்னே என்ன அநீதிகள் நடந்து கொண்டிருந்தாலும் காணாமல் போவதுதான் இன்றைய அதிக மனிதர்களின் செயற்பாடாக காணப்படுகின்றது. இதற்கு காரணம் சுயநலம் என்றே கூறலாம். இன்றைய மனிதர்கள் பொண்ணை தேடுவதிலும் , பொருளை தேடுவதிலும் , மன்னை தேடுவதிலும் உள்ள அவர்களது நாட்டத்தினால் தாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய கடமைகளை மறக்கின்றனர். இதற்காக கொள்ளையடித்தல், பிறரை ஏமாற்றுதல், ஓய்வே இல்லாமல் உழைத்தல், வட்டிக்கு கொடுத்து பணத்தை பெருக்குதல், கொலை செய்தல் போன்ற நிலைகளில் இன்று காணப்படுகின்றனர்.

ஒரு வேலையை முடித்து கொடுத்தால் லஞ்சம் போன்ற கொடுப்பணவுகள் தமக்கு கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்துடன் பல அதிகாரிகள் இன்று செயற்படுகின்றனர். நாம் நமது என்ற பரந்த வட்டத்தில் வாழவேண்டிய மனிதன் நான் எனது என்ற குறுகிய வட்டத்தில் சுருங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றான். சொந்தம் பந்தம், சுற்றம் மறந்து சுயநலவாதியாக சுற்றி திரிகின்றான். தன்னிடம் இல்லாத தனக்கு பக்கச்சார்பாக நிற்காத அனைவரையும் அவன் எதிரியாக கருதுகின்றான். பணம் ஒன்றையே குறிக்கோளாக கொண்டு வணிக நோக்கோடும், சுயநல நோக்கோடும் செயல்படும் கல்விக்கூடங்கள், மருத்துவ மனைகள், வணிக வளாகங்கள், அரசாங்கம் அத்தனையும் சமூகத்தை சீரழிப்பதில் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு களத்தில் இறங்கியுள்ளன.

வணிகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இலாபத்தை மட்டும் நோக்காகக் கொண்டு ஒழுக்க மீறுகை செயற்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. ஆட்டு இறைச்சி என்று நாய் இறைச்சியினை விற்ற வியாபாரிகளும் அதிக நாட்கள் இரசாயண மருந்துகள் செலுத்திய மீன்களை உயிர் மீன்கள் என்று விற்பனை செய்த வியாபாரிகளும் அதனை உண்டு சிலர் பலியானதையும் நாம் அறிந்த விடயமே.

இன்றைய கால மனிதர்களில் பலர் வாழவேண்டிய நிர்பந்தத்திலே வாழ்கின்றனர் என்று கூறலாம். அது அன்பின் அடிப்படையிலோ உறவினர் அடிப்படையிலோ இல்லை. ஒரு நாடகம் என்றே கூறலாம். சுயநலத்திற்காகவும் பயத்திற்காகவும் கூடிவாழ்வதைபோல் நடக்கின்றார்கள். இதற்கு மனித மனதில் குடிகொண்டுள்ள அவா, வெகுளி போன்ற உணர்வுகளும் அதன் பிரதிபலிப்பாக களவு, கொலை, போதை, லஞ்சம் போன்ற நடத்தைகளுமாகும். இன்று ஒருவருக்காக எல்லோரும் எல்லோருக்காக ஒருவர் என்ற மனப்பாங்கு இல்லாமல் ஆரோக்கியமில்லாத போட்டிகள், இலாப வேட்டைகள், தலைமத்துவத்திற்கான ஆசை போன்றவை மனித வாழ்வியலை நாள்தோறும் அழித்து வருகின்றது.

பகவத்கீதை கூறும் மனித வாழ்வியலுக்கான கடமையுணர்வுகள்

பொருட்களை தேடுவதிலும், தேடியவற்றை பாதுகாப்பதிலும் மும்முரமாக இருந்தால் மனிதன் ஆன்மீக நிலையோ நிம்மதியையோ அடைய பாடுபடுவது சிரமமாகிவிடும். ஆகவே கிடைத்ததை ஏற்றுக்கொண்டு திருப்தி கொள்ளவேண்டும் என்கின்றது. பொறாமை பற்றி கர்மயோகம் கூறும்போது பிறருடன் தம்மை ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போதுதான் பொறாமை போன்ற குணங்கள் தலைதூக்குகின்றன. என்றும் நாம் இதனை விடுத்து முறையாக வாழ்ந்து நமதுபாதையினை சரியாக பின்பற்றினால் நாம் அடைய வேண்டியதை அடையலாம் என்கின்றது. மனிதர்கள் இறைவனை எப்படி வழிபடுகின்றார்களோ அப்படியே வழிநடாத்தப்படுவார்கள். ஆகவே எந்த பதையாலும் அவன் இறைவனிடமே செல்கின்றான். இங்கு பாதை முக்கியமல்ல. பின்பற்றுவதனை உண்மையான ஈடுபாட்டுடன் பின்பற்றுவதுதான் முக்கியம் எனக் கூறப்படுகின்றது. பூஜை செய்பவர் உடம்பையும் மனதையும் தெய்வீகமாக்கி கொள்வதன் மூலம் இறையில்லை அடையலாம் எனக் கூறுகின்றது.

ஒரு வேலையை செய்து கொண்டிருக்கும் போதே அதன் விளைவு என்னவாக இருக்கும் என்று சிந்தித்து கொண்டிருந்தால் மனம் சிதறுகின்றது. ஆகவே விளைவை பற்றி கவலைப்படாமல் முழுமனதையும் வேலையில் செலுத்தினால் அந்த வேலையே உரிய பலனை தரும். நாம் வெற்றி பாதையை முற்றுப்பெற செய்வதிலும் பலப்படுத்துவதிலும் ஒழுங்கான கவனம் செலுத்துகின்றபோது அந்த பாதை சரியானதாக இருந்தால் உரியபலன் கிடைக்கும். சொத்துக்கள் நாம் வைத்திருந்தாலும் செல்வங்கள் யாருக்கும் சொந்தமானதல்ல சொந்தகாரன், முதலாளி என்ற கருத்தை கைவிட வேண்டும். போலி ஆசைகள்தான் நமது எல்லா தீமைகளுக்கும் காரணம். அந்த ஆசைகளை இறைவனின் மூலம் தெய்வீகமயமாக்க வேண்டும். அதாவது சொத்தாசை அற்றிருத்தல் வேண்டும்.

தோல்வியினை கண்டு நிலைகுலையாமலும் வெற்றியினைக்கண்டு குதிக்காமலும் அதிலிருந்து எடுக்கவேண்டிய படிப்பினையை மாத்திரமே எடுத்துக்கொண்டு முன்னேற வேண்டும். தேவைக்கு அதிகமான அனுபவங்கள் நம்முள் புகாதவாறு கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் புலன்கள் வாயிலாக நாம் பெறுகின்ற அனுபவங்கள் ஒவ்வொன்றும் மனதில் பதிவுகளை விட்டுச்சென்றன. இந்த பதிவுகள் ஓர் ஆற்றல் மையமாக செயல்படுகின்றது. அதேசெயலை

எம்மை செய்யத்தூண்டுகின்றது. எனவே தேவைக்கு அதிகமான அனுபவங்கள் நம்முள் புகாதவாறு கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நல்லவர்களின் தொடர்பு பற்றி கூறுகின்றார். இத்தொடர்பு நமக்கு நல்லறிவை தந்து வழிகாட்டும். நாம் எவ்விடத்தில் தவறுவிட்டாலும் அந்ததவற்றிலிருந்து எப்படி மீள்வது என்பதை அவர்களுடனான கணத்தொடர்பு நமக்கு உணர்த்தி விடும் என்கின்றது. எதற்கெடுத்தாலும் சந்தேகப்படுவது ஒருவகை நோயாகும். இத்தகைய மனப்போக்கை திருத்திக்கொள்ளாதவனின் வாழ்க்கை அழிவிலேயே முடிவடையும். சில நம்பிக்கைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டே எமது வாழ்க்கை அமைகின்றது. அந்தவகையில் கடவுள் என்றொருவர் இருக்கின்றார் என்ற அடிப்படையில் வாழவேண்டும் என்கின்றது.

உலகிலே கீதை ஒன்றுதான் யுத்த பூமியில் கூறப்பட்ட ஞான உபதேஷ நூலாகும். அதில் இடம்பெற்ற முப்பெரும் பிரிவுகளான கர்மயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம் என்பவை மனிதநல வாழ்வியலுக்கு வழிகாட்டுகின்றன. எனினும் இன்றைய செயல் மயமான உலகத்தில் செயல் எப்படி மனிதனை பந்தப்படுத்துகின்றது. என்றும் அதை தகுந்த முறையில் கையாளுவதால் எப்படி பந்தப்படாமல் அதை விடுதலைக்கு வித்தாகிவிடுகின்ற நுட்பத்தினை கீதை “கர்மயோகம்” வாயிலாக எடுத்துரைக்கின்றது. இது இன்றைய மனித நல வாழ்வியலுக்கு வழிகாட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

மனிதன் சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கமாவான் அவனது செயல்கள் சமுதாயத்தில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றன. அதனால் அவனது செயல்களை அவனது கடமையுணர்வாக நெறிப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். செயல்களை முறையாக நெறிப்படுத்துவதன் மூலம் மனித சமுதாயத்தை மேம்படுத்துவதோடு தனிமனிதனையும் அதியுயர் நிலைக்கு உயர்த்திக்கொள்ள வழிகாட்டுவதே கீதை கூறும் கடமையுணர்வின் சாரமாகும்.

முடிவுரை

மெய்யியலில் மனிதன் தடம்பதிக்காத துறைகளே இல்லை எனலாம். இதனால்தான் மெய்யியலின் பரப்பெல்லை பரந்துள்ளது. எது நல்லது, எது தீயது என்று மனித சிந்தித்ததனை தொடர்ந்து மெய்யியலில் ஒழுக்கவியல் பிரிவு முக்கியத்துவம் பெற்றது. இதனை அடுத்து மனித வாழ்க்கை செயலில் அமைந்துள்ள காரணத்தினால் இந்த செயலை ஒழுக்கத்தோடு செய்யும் கடமையாக முன்வைக்கப்பட்டதே இந்த கீதையின் கர்மயோகப் பகுதியாகும்.

மனிதன் வாழ்க்கையினை திறம்பட வாழ்வதற்கு அவனது செயலில் அறம் தேவை. அதே சமயம் அதனை ஆராய்ந்து முழுமையாக செய்வதற்கு அவனுக்கு மெய்யியல் அறிவு தேவை என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இக்காரணத்தினால் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் மனிதன் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை அவனது மனதோடு தொடர்புபட்ட வகையில் அமைத்துள்ளார்.

எண்ணமே செயலின் அடிப்படை இந்த எண்ணம் மனதில் தோன்றுவதனால் மனதினை வழிப்படுத்தி செயலில் இறங்குவது அவசியமாகும் என்பதை கர்மயோத்தினூடாக செயலை நமது கடமையாக காட்டி அத்தனை விடயங்களையும் சிறப்பாக கூறியுள்ளார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கூறும் கர்மயோக கடமையுணர்வின் பல விடயங்கள் சமகால மெய்யியல் வாழ்வின் மரபில் பேணப்படுவது குறைவு என்பதை நாம் அறிவோம். ஒரு மனிதன் புகழோடு வாழவேண்டுமானால் கர்மயோக கடமையுணர்வின் படி நடப்பானாயின் வாழ்வில் முன்னேறுவான். எல்லோராலும் மதிக்கப்படுவான் அந்த அளவிற்கு கர்மயோக உபதேஷங்களை பூரணமாக முழுமை பெற்ற வகையில் கீதை எமக்கு தந்திருக்கின்றது.

மேலைத்தேய சிந்தனைகளை விடவும் மிகவும் ஆழமான நோக்கில் நடைமுறை சார்ந்ததாக அமைக்கப்பட்ட கீதை இந்திய மெய்யியலில் மாத்திரமன்றி உலகிற்கே தத்துவத்தினை போதிக்கும் வரப்பிரசாதமாக அமைகின்றது. இதனால் சமகால பல பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வாக கர்மயோக செயல் அறம் கடமையுணர்வாக கூறப்பட்டமை மக்களுக்கு வழிகாட்டலாக அமைந்துள்ளது. சமகால மனிதனின் கடமை வழிப்படுத்தலுக்கு பொருந்தும் வகையில் கர்மயோகத்தில் கடமையுணர்வு பற்றி கூறப்பட்டமையினை இவ் ஆய்வு விளக்கிநிற்கின்றது.

உசாத்துணைகள்

1. இராதாகிருஷ்ணன், ச. (1979). *கீழை மேலை நாடுகளின் மெய்ப்பொருளியல் வரலாறு தொகுதி - 1*, சென்னை : அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
2. இன்பநாதன், நா & கௌசல்லியா, சு. (1996). *இந்திய சிந்தனை மரபு*, சென்னை : சவுத் ஏசியன்வுக்ஸ்.
3. லக்ஷ்மணன், சி. (1997). *இந்திய தத்துவ ஞானம்*, சென்னை : பழனியப்பா பிரதஸ்.
4. ஜமாஹீர், பீ, எம். (2012). *மெய்யியல் பிரச்சினைகளும் பிரயோகங்களும்*, கண்டி : நாகா பப்ளிகேஷன்.
5. கிருஷ்ணராஜா, சோ. (2000). *20ம் நூற்றாண்டின் ஒழுக்கவியற் கொள்கைகள்*, கொழும்பு : பண்பாடு, இந்து சமயப்பண்பாட்டுவல்கள் திணைக்களம்.
6. மகாதேவன். (2006). *இந்து சமயத் தத்துவம்*, கொழும்பு : குமரன் புத்தக நிலயம்.
7. ஸ்ரீமத் சிவானந்தர். (2001). *ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை*, திருபராய்த்துறை : ஸ்ரீராமகிருஷ்ண தபோவனம்.
8. ஆசுதோஷாந்தர். (2001). *ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை கடமை மூலம் கடவுள்*, ஸ்ரீராமகிஸ்ண மடம், சென்னை : மயிலாப்பூர்.
9. சாரதானந்தர். (2013). *கிதையின் வழியில்*, ஸ்ரீராமகிஸ்ண மடம், சென்னை -4 : மயிலாப்பூர்
10. ஞானப்பிரகாசம் ,மு. (1968). *கர்மயோகம்*, வடஇலங்கை : தமிழ் நூற்பதிப்பகம்.

11. அரங்கசாமி , இரா. (2004), *பகவத்கீதை தெளிவினை நோக்கி*, கோடம்பக்கம், சென்னை: காவ்யா பதிப்பகம்.

ஆங்கில நூல்

- 1.Mitchell.S (2010) *The Bahavad Gita*, Ebury Pulisher.

இணையத்தளங்கள்

1. வாழ்க்கை பற்றி பகவத்கீதை கூறும் பாதை. Available at: https://m-tamil.webdunia.com/article/hindu-religion-features/the-path-to-bhagavad-gita-about-life-117052700037_1.html (Accessed: 07July 2020)
2. பகவத்கீதை பொன்மொழிகள்..! Bhagavad gita quotes tamil..! Available at: <https://www.pothunalam.com/%E0%AE%A4%E0%AE%AE%E0%AE%BF%E0%AE%B4%E0%AF%8D/bhagavad-gita-quotes-tamil/> (Accessed :22 July 2020)
3. பகவத்கீதையின் சாரம் Available at: https://ta.m.wikipedia.org/wiki/%E0%AE%AA%E0%AE%95%E0%AE%B5%E0%AE%A4%E0%AF%8D_%E0%AE%95%E0%AF%80%E0%AE%A4%E0%AF%88%E0% (Accessed :20 August 2020)